

tilmed kommer der ogsaa et Punktum ind dertil. Det eneste skulde da være, at det skulde være i Strid med Livsfæste og almindelig Brug. Ved almindelig Brug kan den jo overdrages paa et vist Antal Aar og ved Livsfæste for Livstid; om det saa bliver langt eller kort, kommer jo an derpaa. Hvorfor saa ikke sige, naar det er en almindelig Brug, der foregaar, at Grundejeren har Ret til for sit Vedkommende at beholde Sagtretten. Er det ikke tydeligt udtrykt i Lovforslaget? Jeg vil gerne tro, at ligesom man har været Vidne til, at mange andre Bestemmelser kunne fortolkes, at ogsaa denne Bestemmelse kan fortolkes paa den Maade, at det ikke er Klart, at Grundejeren, der har forbeholdt sig Sagtretten, desuagtet ikke har Ret til at overdrage Retten til andre; men saa siger jeg: ja vel, det kan være, at mit Forslag lider af den Mangel, men er Tanken rigtig i mit Forslag? Det er det, det kommer an paa. Vi vide jo, at efter al Sandsynlighed saa vi Lovforslaget tilbage, og saa gaar jeg med Fornøjelse ind paa en bedre Version. Jeg siger ikke, at min absolut er saa heldig, som den kunde være. Men ere De enige med mig i den Tanke, at naar en Grundejer overdrager Brugsretten af sin Ejendom til almindelig Brug, saa skal han ikke have Lov til at forbeholde sig Sagtretten, eller have Lov til at overdrage den til andre, ere De enige med mig i den Tanke, at han kun for sig selv kan forbeholde sig Sagtretten, saa komme vi nok over Redaktionen. Naar det samme ærede Medlem ogsaa mente, at mit Ændringsforslag til § 4 vilde være uforstaaeligt, saa maa den tidligere Lov ogsaa være uforstaaelig, thi det er ordret den tidligere Lov, der her bliver gjort gældende, og som jeg har sagt og atter vil gentage, gaar denne Bestemmelse ud paa, at det er Gjeren, naar han tillige er Bruger, tilladt at overdrage Sagtretten med videre; det er det, jeg her foreslaar vedtaget. At det skulde forandre Forholdet, at der er kommet Livsfæste ind imellem i den foregaaende Paragraf, kan jeg ikke antage; thi som jeg i mit første Foredrag sagde, havde jeg haft Øje for dette. Men vil man endelig have Livsfæste stillet lige med Ejendomsretten, saa skulde man have stillet det ind under Nr. 1, og jeg er

enig med den ærede Minister i, at det er rigtigt, at Ordene: „for sin Besiddelsestid“ i § 4 blive tagne ud, og kunde vi enes paa dette Punkt om, at dette gaar ud, imod at Livsfæste ogsaa gaar ud af § 4, er jeg villig dertil, idet jeg for mit Vedkommende siger, at i Forhold til, hvad vi have nu, kan jeg ogsaa være tjent med dette paa Brugernes Vegne. Jeg kan vedblivende ikke andet end anbefale de af mig og flere Medlemmer stillede Ændringsforslag til Vedtagelse, og jeg paastaar, at de ere fuldt ud i Overensstemmelse med den nu bestaaende Lov.

Trier: Naar jeg ikke mener at kunne afgive min Stemme nu for dette Forslag, er det, fordi jeg har en Betænkelighed, en Tvivl, en Uklarhed paa et enkelt Punkt, og jeg betragter saa det, at jeg afholder mig fra at stemme, som et Slags Forbehold, jeg tager — det er lige over for det bortfaldne Ændringsforslag under Nr. 13. Jeg har ikke i Forretningsordenen kunnet finde noget, der antyder, at under saadanne Forhold som det, at en Forslagsstiller er borte, hans Forslag derfor bortfalder, og jeg tænker mig derfor, at det maa være i Kraft af en udfærdiget Lov, at Ændringsforslaget saaledes er bortfaldet. Men det, der for mig er det tvivlsomme Punkt, er da, hvilken Rækkevidde en saadan udfærdiget Lov har her i Tinget uden for Forretningsordenen og dens enkelte Paragraffer, og jeg tillader mig derfor at udtale det Ønske, om ikke dette Spørgsmaal kunde blive underkastet Overvejelse i Udvalget for Forretningsordenen, fordi det foreskommer mig, at det er en Sag, der kunde have sine Betæneligheder, hvis den samme Situation oftere skulde foreligge. Jeg erindrere ikke fra den Tid, jeg har siddet her i Tinget, at et Ændringsforslag er bortfaldet, fordi Forslagsstilleren ikke var til Stede. Jeg gaar ogsaa ud fra, at Forslagsstilleren selv ikke har kendt denne udfærdigede Lov, og jeg mener derfor, at der er Anledning til at henlede Opmærksomheden paa det Spørgsmaal og søge at saa det klart, saaledes at ingen Uklarhed paa dette Punkt længere kan være til Stede for Medlemmerne.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at det er noget, der ikke staar omtalt i Forretnings-